

ט עשה אלהים לנו: ויבאו אל-
יעקב אביהם ארעה כנען
ויגדו לו את כל-הקרות
ל אתם לאמר: דבר האיש אָרְנו
הארץ אתנו קשות ויתנו אתנו
לא מרגלים את הארץ: ונאמר
אליו כניט אנחנו לא היו
ל מרגלים: שנים-עשר אנחנו
אחיס בני אבינו האחד איןנו
והקטן היום את-אבינו בארץ
ל כנען: ונאמר אליו האיש
ארני הארץ בזאת ארעה כי
כניתם את אחיכם האחד
העיהו אתי ואת-רענון בתיכם
ד קחו ולכו: והביאו את-אחיכם
הקטן אליו וארעה כי לא
Marginis אתם כי כניתם אתם
את-אחיכם אתנו לךם ואת-
לה הארץ תשחרו: ויהי הַס
MRIKIM שקייהם והנה-איש
צורך-פספו משקו ויראו את-
צרות כספיהם הפה ואביהם
לו ויראו: ונאמר אלהים יעקב
אבייהם אתי שלתם יוסף
איןנו ושמעון איןנו ואת-
בניון תקחו עלי הוי כלנה:
ל ונאמר ראובן אל-אבו לאמר
את-שני בני תמיית אם-לא
אביינו אליה תננה אותו על-ידי
ה ואני אשיבנו אליו: ונאמר

משمرכם ואתם לכו הביאו
י שבר רענון בתיכם: ואת-
אחיכם הקטן תביאו אליו
ויאמן דבריכם ולא תמותו
ס ויעשו-כון: ונאמר איש אל-
אחו אל-אשימים | אנחנו
על-אחינו אשר ראיינו צרת
נפשו בהתחנו אליו ולא
שמענו על-כן באה אליו
יכ הצחה זואת: ויען ראובן אתם
לאמר הלו אמרתי אליכם |
לאמר אל-תחטאו בילד ולא
שמעתם וגס-דמו הנה נדרש:
ט והם לא ידעו כי שמע יוסף כי
ס המלץ בינתם: ויסב מעלהם
ויבך וישב אלהם וירבר אלהם
ויקח מאתם את-שמעון
כח ויאסר אותו לעיניהם: ויצו
יוסף וימלאו את-כליהם ברכ
ולחשיב כספיהם איש אל-
ש��ו ולתת להם צרה לדרכ
ט ויעש להם כן: וישאו את-
שברים על-חומריהם וילכו
י משם: ויפתח האחד את-שקו
לחת מספוא לחמור במלון
וירא את-פספו והנה-הוא
ס בפי אמתחתו: ונאמר אל-
אחו הוושב כספי וגס הנה
באמתחתו ויצא לבם ויחרדו
איש אל-אחו לאמר מה-זאת

באתם ויאמרו מארץ פגענו
ח לשבר-אל: ויפר יוסף את-
ט אחיו והם לא הכרהו: ויזכר
יוסף את החלומות אשר חלם
להם ויאמר אלהם מרגלים
אתם לראות את-ערות הארץ
באתם: ונאמר אליו לא אָרְנו
ועבדיך באו לשבר-אל:
י פלנו בני איש-אחד נחנו כניתם
אנחנו לא-היו עבדיך מרגלים:
כ ויאמר אלהם לא פיד-ערות
ג הארץ באתם לראות: ונאמר
שנים עשר עבדיך אחים |
אנחנו בני איש-אחד בארץ
כנען והנה הקטן את-אבינו
ד היום והאחד איןנו: ונאמר
אליהם יוסף הוא אשר וברתי
אלכם לאמר מרגלים אתם:
טו בזאת תבחן כי פרעה אם-
תצא מזה כי אם-ביבא
טו אחיכם הקטן הנה: שלחו
מכס אחד ויקח את-אחיכם
ויאט האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם-לא חוי
י פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף
אתם אל-משמר שלשת
טו ימים: ונאמר אלהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחוו את-
חמיישו יט האלים אני ורא: אם-כניתם
אתם אחיכם אחד יאסר בבית